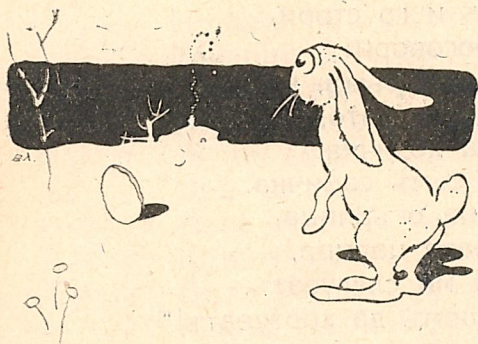

по стълбата, та на двора, а отъ двора на пжтя.

Търкаля се питката изъ пжтя, а насреща ѝ Заю иде и дума:

— Питке, ще те изямъ!

— Не ме яжъ, Зайо-Байо, — пѣсничка ще ти попѣя!

И запѣла питката:

Отъ хамбаръ съмъ смитана,
Отъ ношови — стѣргана,
На прозорче изстивахъ;
Отъ баба се изкопчихъ,
Отъ дѣдото избѣгахъ,
На Зая ли ще се дамъ?

И търкулила се питката. Изгледалъ я Заю. Рекълъ си:
— И да не бѣше избѣгала, пакъ нѣмаше да хапна отъ нея. За такава изгорѣла питка не си хабя жбитѣ!
Търкаляла се питката, търкаляла, срещналъ я кумчо Вълчо. Рекълъ ѝ:

— Питке, ще те изямъ!

— Не ме, Вълчо, изядай — пѣсничка ще ти попѣя!

И запѣла питката:

Отъ хамбаръ съмъ смитана,
Отъ ношови — стѣргана,
На прозорче изстивахъ,
Отъ баба се изкопчахъ,
Отъ дѣдото избѣгахъ,
Зая-Бая надтичахъ...
На Вълча ли ще се дамъ?

Търколила се пакъ питката. Изгледалъ я Вълчо. Рекълъ си:

— Вълчо пита не яде!

Търкаляла се, търкаляла питката. Срещнала я Мечана.

— Питке, ще те изямъ!

— Не ме, Мечо, изядай — пѣсничка ще ти попѣя!

И пакъ запѣла питката: